

Bożena Wojnowska

"Nowe wiersze" Władysława
Broniewskiego, Sławomir Kędzierski,
"Rocznik Towarzystwa im. Adama
Mickiewicza" R. 6 (1971) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 16/50, 182

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(II) KAWYŃ Stefan: Literatura polska w kraju w latach 1831-1863. Wykłady. Opr. K. Poklewska, B. Stelmaszczyk, Łódź 1972, Uniw. Łódzki, ss. 149, nrb. 2, zł 12.-

Książka powstała jako opracowanie notat i wykładów zmarłego w r. 1968 profesora Uniwersytetu Łódzkiego Stefana Kawyń. W części pierwszej omówiono romantyczną poezję krajową lat 1831-1863 według ówczesnego podziału politycznego ziem polskich (scharakteryzowana jest więc literatura w: Wielkim Księstwie Poznańskim, Rzeczypospolitej Krakowskiej, Królestwie Polskim, Galioji i na kresach wschodnich dawnej Rzeczypospolitej). Część druga poświęcona jest powieści w kraju w okresie 1831-1863. Omawia różne kierunki rozwoju powieści na przykładzie twórczości H. Rzewuskiego, J. I. Kraszewskiego, J. Korzeniowskiego, L. Szyrmera, N. Żmichowskiej, J. Dzierżkowskiego i W. Łozińskiego.

BP/50/65

I.J.

(II) KĘDZIEŃSKI Sławomir: "Nowe wiersze" Władysława Broniewskiego. "Rocznik Towarzystwa im. Adama Mickiewicza" R. 6:1971 (r. wyd. 1972) s. 21-29.

Autor analizuje wiersze ostatniego cyklu poetyckiego wydanego za życia Broniewskiego, zwłaszcza wiersze powstałe na krótko przed śmiercią poety (wrzesień-listopad 1961 r.). Za konstytutywne dla omawianego zbioru uznaje zmaksymalizowanie tych cech wypowiedzi poetyckich, które przejawiały się już w twórczości wcześniejszej, a więc - prostotę użytych środków wyrazu, przeplatanie się planu realiów i osobistej biografii z planem refleksji poetyckiej, wreszcie obecność wątków krajoobrazu ojczystego oraz tradycji rodzimej kultury. Szczególnie przejmujące jest zintensyfikowanie motywu ciszy i milczenia, przeciwstawionych pracy pisarskiej. Motyw ten staje się w omawianym cyklu synonimem śmierci.

BP/50/66

B.W.